

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto	K 12—
pol leta	" 6—
četrt leta	" 3—
na mesec	" 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petit vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto	K 18—
pol leta	" 9—
četrt leta	" 4-50
na mesec	" 1-60
Za inozemstvo celo leto	" 28—

Upravništvo: Knafljova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Politični položaj.

Dunaj, 4. julija. Ob polu 4. popoldne je bila dokončana seja proračunskega odseka. Takoj na to so se raztrosile vesti, da jutri proračunski odsek že ne bo več zboroval, ker bo že jutri ali pa celo že danes državni zbor odgojen. Izkazalo se je, da so se izjavili Poljaki proti pobujanju obstrukcije s tehničnimi sredstvi kakor so n. pr. celonočne seje itd. S tem je pa tudi odpadla možnost, da bi se mogla obstrukcija v najkrajšem času striti. Po tem položaju sta možni sedaj dve eventualiteti: na eni strani stvarni kompromis, ki bi dovoljeval kompenzacijo, na drugi strani odgoditev parlamenta, kar bi imelo za neposredno posledico, da se tudi italijansko fakultetno vprašanje odloži. Odločitev je v rokah večine. Krščanski socijalec in socijalni demokrat je precej na tem ležeče, da zbornica še nadalje zboruje in reši nekatera vprašanja. Zato bi se smelo pričakovati, da pride do stvarnega kompromisa, vendar na je upanje na tako rešitev sedanjega političnega položaja kaj majhno, ker nemški »Nationalverband« odločno odklanja vsako pogajanje s Slovenci. Vlada je izjavila, da svojega stališča nikakor ni spremenila in da nikakor ne dopusti junktima med italijanskim fakultetnim vprašanjem in kakimi drugimi političnimi koncesijami ter da je popolnoma izključeno, da bi prevzela pri Nemcih kako posredovanje. Sodi se torej, da je odgoditev državnega zbora neizogibna in ministrski predsednik bar. Bienerth ima po zatrdilih že tozadevna cesarjeva pisma na oba zbornična predsednika že v rokah. Tem pismom manjka samo še datum.

Dunaj, 4. julija (ob 9. zvečer). Politični položaj je ostal tudi po končanem posvetovanju klubovih načelnikov večine neizpremenjen. Krščanski socijalec uvidevajo težavnost političnega položaja in zahtevajo, da naj zbornica naprej zboruje in naj se raje ugoditi slovenskim zahtevam. Poljaki so svojo sejo zopet prekinili. Toliko je pa vendar jasno, da od vlade zahtevajo, da izvede Koerberjeve vodne zakone in da zopet nameravajo nadaljevati s pasivno resistenco. Le nemški »Nationalverband« je pobit in popolnoma osamel. Seveda bi se dalo mnogo napraviti, ako bi bilo le nekaj dobre volje, če tudi sama dobra volja navadno ne zadostuje.

Klerikalne spletke (?).

Dunaj, 4. julija. Med strankami večine, zlasti v krščansko-socijalnem taboru se mnogo debatira o jugoslovanskih zahtevah. Značilno je, da označujejo voditelji krščanskih socijalistov danes vprašanje slovenskih docentur že za skoraj gotovo, vendar pa so odločno proti temu, da bi se ustanovila slovenska docentura tudi v Pragi, namreč samo v Krakovu, ker bi drugače vse slovensko dijaštvo šlo v Prago in se prevzelo Masarykovega duha. To morejo biti samo

klerikalne kalkulacije, ki na ta način rujejo proti skupnim formalnim zahtevam obeh jugoslovanskih klubov ter hočejo s tem za slučaj poznejše faktične ugotovitve združiti ustanovitev slovenske docenture v Pragi s težkočami.

Iz proračunskega odseka.

Dunaj, 4. julija. Seja v proračunskem odseku se popoldne nadaljuje. Govori še poslanec Stašek, ki konča svoj govor z resolucijami, naj se ustanovi v proračunskem odseku pododbor za vseučiliška vprašanja in naj se skliče enketa za vse avstrijske vseučiliške zadeve. Italijanski poslanec Pittoni je proti temu. Govori še Choc. Konec ob pol 4.

Uspeh obstrukcije.

Dunaj, 4. julija. Slovenska obstrukcija bo v slučaju odgoditve končala le z zunanjim uspehom. Pozitivnih stvarnih uspehov ne doseže. Tudi v slučaju, da se parlament odgodi, se italijansko vseučiliško vprašanje odgodi kvečjemu do jeseni. Vlada doseže s tem priliko, da Italijanom tem lažje ustanovi laško visoko šolo, dasi ustvari o tem zase in za Nemce neprijeten preudarec. Kar je pa glavno, vlada si prihrani z odgovoditvijo parlamenta neprijetnosti zaradi vodnih kanalov in finančnih načrtov in se lahko vzdrži do pozne jeseni na površju. Ta učinek pa bi pomenil za »Slovansko Enoto« ravno nasprotno tega, kar hoče doseči in utegne oslabiti že itak ne preveč tesne vezi med posameznimi slovenskimi strankami. Značilno je, da se slovenski klerikaleci že pripravljajo na to in da hočejo odvaliti vso odgovornost na druga ramena. Pri vladni večini označujejo zlasti dr. Šusteršič načelnika Zveze južnih Slovanov dr. Ploja kot provzročitelja in vodjo obstrukcije. Nastopanje s takim orožjem se samo obsoja, ko je vendar znano, da dr. Ploj načeloma ni prijatelj obstrukcije.

Slovanski časnikarski kongres.

Sofija, 4. julija. Predsednik Zveze slov. časnikarskih društev, urednik Holeček iz Prage, je imel temeljit govor o pomenu in o ciljih te Zveze. Podal je zgodovinski pregled gibanja slov. časnikarjev, začelši od prvega slov. časnikarskega shoda in označil uspehe tega gibanja. Največje težave je delala izpolnitev slov. etnografije. Načelo je, da naj za Slovane ne bo skupnega jezika, marveč da naj se stremi za spoznavanjem vseh večjih slovanskih jezikov. Doseglo se je že, da se ni več treba posluževati nemškega posredovalnega jezika in pripravljeno je že vse, kar je treba za emancipacijo od dunajskega časopisja, da se Slovani po uplivu na poziv nemških listov ne bodo več med seboj spuščali v boje. Predstavlja še eno važno vprašanje: namreč vprašanje o ustanovitvi slovanskega tiskovnega biroa. Ta velevažna organizacija se ustanovi takoj, ko bo stopila v življenje slovanska banka.

Slovanski časnikarski shod v Sofiji.

Sofija, 4. julija. Danes dopoldne se je v navzočnosti justičnega ministra, mestnega župana in mnogo honoracij otvoril slov. časnikarski kongres. Otvoril ga je Holeček, ki je v svojem govoru poudarjal ljubezen vseh Slovanov do Bolgarske ter predlagal za predsednika Bobčeva, kar je bilo sprejeto. Za podpredsednika je bil izvoljen Andrej Gabršček. Za zapisnikarja Pustoslemšek. Častni predsednik je Holeček.

Sofija, 4. julija. V nadaljnjem svojem govoru je Holeček izrazil, da naj se Slovani tudi gospodarski med seboj podpirajo in naj zlasti gledajo, da se doseže tesne trgovinske zveze. Potem je govoril Rus Cankov v ruskem jeziku, dalje Bolgar Bekčev, ki je govoril o zgodovini bolgarskega časopisja. V minolemu letu je bilo na Bolgarskem 180 časopisov in 101 revija. Na čast udeležencem kongresa je mesto priredilo banket, pri katerem so župan in zastopniki vseh narodnosti izrekli primerne napitnice. Kralju bolgarskemu je bila na Francosko poslana pozdravna brzobjavka. Po banketu so udeležniki položili srebrn venec na spomenik bolgarskega rodoljuba-mučenika Levskega.

Zdravniški kongres.

Sofija, 4. julija. Zdravniški kongres je bil danes odprt z govorom dr. Beron; predsednik društva bolgarskih zdravnikov. V imenu mesta je udeležnike pozdravil sofijski župan.

Nasilen tat.

Zagreb, 4. julija. V tukajšnjo zastavljalnico je več dni zaporedoma prinašal nek postrešek vsakovrstno zlatino in druge dragocenosti. Cenilec je to postalo sumljivo, in ko je izvedel, da je bilo več takih stvari nekje ukradenih, je opozoril policijo na to dejstvo. Ko je postrešek zopet prišel v zastavljalnico, ga je policija prišla. Postrešek je izjavil, da ga je poslal mlad človek, naj zastavi zanj prinesene dragocenosti in je bil tudi koj pripravljen pokazati, kje ga imenoma neznani človek čaka. Postrešku je sledil detektiv Ježek in posrečilo se mu je sumljivega tujca prijeti. Detektiv je osumljenca ovil veržico okrog leve roke in ga peljal na policijo. Med potom je aretovanec vzel skrivaj nož in je dektivu prerezal žile in mišice. Detektiv je veržico izpustil in aretovani zločinec je ušel.

Državnozborna volitev na Štajerskem.

Celje, 4. julija. Doslej so znani naslednji rezultati: V okraju Slovenj Gradec sta dobila v občini: Golova baka: Kac 41, Verstovšek 51; Leben: Kac 56, Verstovšek 68; Obiški vrh: Kac 62, Verstovšek 29; Panoče: Kac 9, Verstovšek 84; Selce: Kac 23, Verstovšek 4; Stari trg: Kac 33, Verstovšek 47; Št. Janž: Kac 23, Verstovšek 44; Šmartno: Kac 172, Verstovšek 30; Šmiklavž: Kac 52, Ver-

stovšek 28. — V okraju Marenberg sta dobila v občini: Vuhred: Kac 54, Verstovšek 7; Sv. Anton: Kac 76, Verstovšek 2; Gradišče: Kac 123, Verstovšek 22. — V okraju gornjegrajskem sta dobila v občini: Gornji grad: Kac 51, Verstovšek 51; Nova Stifca: Kac 31, Verstovšek 106; Ljubno: Kac 55, Verstovšek 200. V Sostanjskem okraju sta dobila v občini: Šostanj okolica: Kac 133, Verstovšek 78. Doslej ima Kac 994, Verstovšek 854 glasov. Izid je negotov.

Celje, 4. julija. Daljni rezultati volitve so došli iz sledečih občin: Kokarje: Kac 34, Verstovšek 68; Mozirje — trg: Kac 46, Verstovšek 20; Rečica: Kac 36, Verstovšek 233; Luče: Kac 16, Verstovšek 222; Velenje: Kac 61, Verstovšek 156; Sv. Janž na Vinski gori: Kac 32, Verstovšek 79. Verstovšek najbrže zmagal.

Trbovlje, 4. julija. Klerikaleci so izročili stavbo »Kat. doma« nemškemu stavbeniku Führlingu.

Ljutomer, 4. julija. Zlat zasluženi križec je dobil Ivan Robič, voditelj slov. ljudske šole v Ljutomeru.

Slovenji Gradec, 4. julija. Sodna komisija je spoznala, da se je klerikalni mladenič Malenšek, o katerem so klerikaleci trdili, da so ga liberalci napadli, sam ponesruečil. Pogreb so hoteli klerikaleci izrabiti v politične demonstracije. Naprednjaki so pa posredovali pri duhovski oblasti ter preprečili klerikalne demonstracije.

Splitski državnozborni mandat.

Split, 4. julija. Danes bo gotovo izvoljen dr. Smoldaka. Četudi so mu postavili tri proti-kandidate, bo znala njegova večina nad 1000 glasov.

Ondričkova poroka.

Dunaj, 4. julija. Danes se je poročil znani virtuos na gosli Ondriček. Veliko senzacijo je vzbudilo, da je pri njegovi poroki igral na gosli njegov oče.

Velike manifestacije za češke šole na Nižje Avstrijskem.

Praga, 4. julija. Včeraj se je vršil tu velik manifestačni shod za češke ljudske šole na Nižje Avstrijskem. Govoril je poslanec Tomašek, ki je ostro kritiziral postopanje vlade v tej zadevi.

Bombni atentat v Palermu.

Rim, 4. julija. »Črna roka« je zahtevala od nekega bankirja 100.000 lir, grozeč mu s smrtjo. Ker jih bankir ni hotel plačati, so razbojniki vrgli v njegovo hišo bombo, ki je porušila celo stanovanje.

Potres v Italiji.

Catina, 4. julija. Tu je bil zopet močan potres. Ljudstva se je polastila splošna panika.

Protiklerikalne manifestacije na Španskem.

Madrid, 4. julija. Na celem Španskem so se vršile v nedeljo in ponedeljek velike protiklerikalne manifestacije z velikimi zborovanji, katerih so se udeležili liberalci in socijalni demokratje.

Postavolomstvo dež. odbora.

Kranjski deželni odbor menda nima drugega dela, kakor da pljuje na pravice in tepta postave. Koristnega, pametnega in dobrega ni še nič storil in z deželnim denarjem dela tako, kakor bi se davki ne plačevali deželi, marveč klerikalni stranki. Kar dela ta nevedni deželni odbor, vse je tako, kakor bi bil postavljen, samo da pomaga klerikalcem in ne da štiti in pospešuje koristi cele dežele.

Zdaj je ta deželni odbor zopet storil novo postavolomstvo. Razveljavil je sklep občinskega sveta ljubljanskega glede oddaje mizarskih del za novo obrtno šolo in je ta svoj sklep naravnost otročje utemeljeval.

Deželni odbor pravi namreč, da mestna občina ni pravilno postopala, ker je dovolila, da je mizarska zadruga še po otvoritvi ofertov znižala za nekaj kronic svoto, za katero je hotela dela prevzeti in za katero je dela tudi dobila.

To je naravnost bedasto utemeljevanje, kateremu se bo višja instanca na glas smejala. Tako neumno utemeljevanje mora deželni odbor pripraviti ob zadnjo senco ugleda.

Ta sklep je pa tudi drzna samovoljnost.

Ljubljanska občina je glede oddaje popolnoma avtonomna in ji nima deželni odbor prav nič predpisovati. Kar sklone občinski svet glede oddaje del, to velja, in nima deželni odbor v teh stvareh nič več govoriti.

Toda ta deželni odbor hoče mestni občini hudobno nagajati in hoče ljubljanske davkoplačevalce oškodovati, kakor je to že storil pri različnih prilikah in zato so klerikalci najeli Štefeta in Kregarja, da sta se pritožila in je na podlagi te pritožbe se potem razveljavil sklep mestne občine, čeprav dobro ve, da ta njegova razsodba ne bo držala.

Stvar pride seveda pred upravnosodišče in konec bo, da bo deželni odbor zopet enkrat smrtno blamiran.

Postajna komisija za belokranjsko železnico

se bo vršila v torek, dne 12. julija v Novem mestu, in sicer za postaje Novo mesto, Kandija, Bična vas, Uršna sela, dne 14. julija pa v Črnomlju, in sicer za postaje te železnice, ki leže v črnomljskem političnem okraju, to je Rožni dol, kjer bo izogibalšče, Semič, Črnomelj, Gradec in Metlika. Razprava se bo vršila na sedežu okrajnih glavarstev na podlagi izdelanih projektov.

Jubilej družbe sv. Cirila in Metoda.

Velikanska slavnost je predvečerajsnjega dne ne priča samo, kako goreče ljubezni naroda je deležna družba sv. Cirila in Metoda, nego po-

meni tudi strahovit udarec podlemu klerikalstvu. Tu se je pokazalo, kaj so dosegli klerikalci s svojim hujšanjem zoper družbo sv. Cirila in Metoda, ta udeležba je bila odgovor na vse brezštevilne besne in iz satanske zlobe izvirajoče napade. To klerikalci dobro čutijo in zato psujejo v »Slovenec« kakor cigan, kadar ga vlečejo na gavge. Vse je »Slovenec« sinoči opsoval, družbo sv. Cirila in Metoda in vse skupščinarje, moške in ženske, domačine in goste in vse za to, ker so bili veseli in so se z veselimi pošteno radovali, z lahko roko žrtvovali s poštenim delom zaslužene kronice za rešitev slovenskih otrok. Kar je zapisal »Slovenec«, je od konca do kraja sama infamija. Seveda je zopet opljuval narodno ženstvo; prav korarske pljunke je zmetal na naše rodoljubno ženstvo in popisuje naše žene in dekleta kakor bi bile kake lajdre. Vse tiste tisoče ljudi, ki so bili navzoči na jubilejski slavnosti, vse rodoljube in rodoljubkinje opozarjamo na sinočnega »Slovenca«, naj ga prebero in naj povedo povsod koder prebivajo Slovenci, s kakimi infamijami obsipa poštene in sposobne ljudi tista cunj, ki jo izdajajo duhovniki in ki jo nadzoruje ljubljanski škof.

Po Ciril-Metodovi slavnosti.

Danes, ko je jubilejska slavnost končana, se gotovo vsakdo s čustvom najpresrečnejše hvalečnosti in iskrenega občudovanja spominja narodnih dam, ki so z brezprimerno požrtvovalnostjo, nedosežno vztrajnostjo in deloljubnostjo priredile veselico, kakoršne menda še ni bilo v Ljubljani. Koliko skrbi, koliko dela, koliko truda so imele narodne dame, to se ne da popisati, niti povedati, koliko žrtev jim je naložila ta veselica. Bodi narodnim damam na tem mestu izražena v imenu stotin, ki so to izrečno želeli, najiskrenejša zahvala.

Pavalijoni na jubilejski slavnosti družbe sv. Cirila in Metoda.

Na nedeljski veselici je bilo 16 velikih in 12 malih pavilijonov. Prirejani so bili vsi jako praktično in okusno, in večinoma kraju primerne. Tako je bil tržaški pavilijon dekoriran z naslikanimi ribami in morskimi valovi; šišenski pavilijon je nosil naslikane komarje itd. Novomeščani so si svoj pavilijon sami priredili in ga okrasili po načrtu slikarja prof. Germa in tudi Vičani so si sami postavili čeden pavilijon. Vse druge pavilijone je postavil mestni inženjer g. Viktor Zupanec, ornamentiko pa je preskrbel jurist g. Anton Poklukar. Pomagala sta jima gg. Toman in Lenassi. Obča pohvala občinstva glede pavilijonov je veljala pred vsem gospodu inženjerju Zupanecu.

Ljubljanski občinski svet.

Pod predsedstvom župana Hribarja je imel ljubljanski občinski svet včeraj popoldne ob 6. uri redno sejo. Župan Hribar konstatuje sklepčnost in imenuje za overovatelja zapisnika podžupana dr. Tavčarja in dr. Trillerja. Poroča nadalje, da je poslal povodom 10letnice poroke prestolonaslednika Frana Ferdinanda z vojvodinjo Hohenberg čestitke, za kar je dobil zahvalo. Vzame se to z odobravanjem na znanje. 27. junija t. l. je umrl član obč. sveta g. Urban Ušeničnik. Rajniki je vedno vestno vršil svojo nalogo kot obč. svetnik. Na krsto mu je občina položila venec, z magistrata je vihrala črna zastava. V znak sožalja so obč. svetniki vstali. Sožalje se zabeleži v sejni zapisnik. Nadalje poroča g. župan, da je deželni odbor poslal dopis, v katerem soglašajo z ustanovitvijo 4. ljudske šole. Obenem pa poroča dež. odbor, da ne more prevzeti dežela plačevanje mešč. učiteljev, ker je to naloga občine. Župan konstatuje, da se zdaj še ni moglo doseči, da bi dež. odbor oziroma dežela ustanovila v Ljubljani meščansko šolo.

Nadalje poroča g. župan, da je vlada zavrnila resolucijo obč. sveta zaradi enostranskega postopanja dež. šol. sveta pri imenovanju učiteljskih moči na ljubljanskih mestnih šolah. Resolucija je nedopustljiva. Ali se naj na naučno ministrstvo vložijo pri- ziv, o tem se bo sklepalo. Poročilo dež. vlade se vzame na znanje. G. župan poroča tudi, da je prof. Makso Pletersnik podaril mestni knjižnici 13 knjig, gđ. Rekarjeva pa po posredovanju g. mag. svetnika Seška 7 letnikov »Slov. Naroda«. Župan se pooblasti, da jima izreče zahvalo.

Na to prečita zapisnikar zapisnik zadnje seje, ki se odobri.

Obč. svetnik dr. Triller stavi nujni predlog. 14. in 15. avgusta bo praznovalo ljubljansko reševalno in gasilno društvo svojo 40letnico. Ob tej priliki naj občina ljubljanska izkaže posebno čast onim možem, ki so skoraj ves ta čas ali pa vsaj zelo dolgo stali na čelu tega društva, to so: gg. Ludvik Štrigelj, Josip Turk, Fran Barle, Anton Leutgeb in Anton Dinter. Teh 5 funkcionarjev naj se v priznanje za humanitarno delovanje tega društva imenuje za ljubljanske meščane, kar se z odobravanjem enoglasno sprejme.

Obč. svetnik Milohnoja stavi v imenu finančnega odseka nujni predlog in sicer le ad adfirmandum kupca dr. Hugo Peternela in njegove soproge. Ta dva hočeta namreč kupiti neko zemljišče na nekdanjem Gestrinovem svetu. Predlaga, naj se parcela št. 3 proda po 10 K m², parcela št. 4 pa deloma po 8 K, deloma po 10 K za skupno svoto 14.820 in sicer v rokih, kakor predlaga finančni

odsek sporazumno z g. županom. Obenem predlaga obč. svetnik Milohnoja, naj se dotična ulica, ki pojde čez ta svet, imenuje Josip Gestrinova ulica, kar se sprejme.

Obč. svetnik dr. Triller poroča o dopisu c. kr. priv. južne žel. glede pogodbe radi prelozene Martinove ceste pri podvozu pod progo južne železnice. Vršila se je tozadevna konferenca med južno železnico in občino ter se je doseglo popolno sporazumljenje. Predlaga, naj se ta dogovor odobri, kar se nato zgodi.

Obč. svetnik dr. Triller poroča, da je v Berlinu neki steklar Albin Tertschek zapustil mestni občini ljubljanski 10.000 mark. Po nekem poravnalnem predlogu naj se občina zadovolji samo z 10% te zapuščine. Ker je pa tudi mestu Berlinu volil neko svoto, tedaj predlaga, naj občina počaka z nadaljnjimi koraki, dokler se stvar ne odloči za Berlin. Se sprejme.

Obč. svetnik Milohnoja poroča o dopisu županovem glede uvedbe pobiranja posebne občinske naklade na žganje ter predlaga: magistratu naj se naroči, da izdela nov zakon, s katerim se dovoli mestu pobirati novo naklado na sladke opojne pijače 7 K 96 v od hl, in 14 K 94 v na žganje. To bi donášalo občini novih dohodkov v svoti 24.000 K po odbitku stroškov. Predlog se sprejme.

Isti obč. svetnik poroča o županovem dopisu glede pogodbe z Maksom Samasso, tiče se zamenjave in prodaje nekaj mestnega sveta na Gradu in na Prulah. Samassa je bil pripravljen odstopiti svoj svet, če se ne izpelje Tesarska ulica in Sredina po njegovem svetu. Ker se je regulacijski načrt v tem smislu popravil, tedaj se more to izvršiti. Občina prevzame tudi stroške prepisa. Tozadevni predlog se sprejme. Isti poročevalec poroča v imenu finančnega odseka tudi o prošnji »Osrednjega zavoda za otroško varstvo in mladinsko oskrb na Dunaju«, naj bi mestna občina pristopila temu zavodu kot član. Ker so prispevki previsoki, ker misli občina v proslavo cesarjevega jubileja večjo akcijo za otroško varstvo in ker se od osrednjega zavoda ne pričakuje posebnih uspehov, se predlog odkloni.

Obč. svetnik g. Milohnoja poroča v imenu finančnega odseka o računskem sklepu mestnega loterijskega posojila in amortizacijskega zaklada tega posojila za l. 1909. Dohodki so znašali 193.645 K 06 v, stroškov je pa bilo 137.198 K 86 v, torej prebitka 56.446 K 20 v. Predlaga naj se računski sklep odobri, kar se sprejme.

Obč. svetnik g. Turk poroča v imenu stavbnega odseka o prošnji mestne občine za stavbno dovoljenje za prizidek k poslopju mestnega dekljskega liceja. Ker se je tozadevni

LISTEK.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest iz ljubljanske preteklosti.

(Dalje.)

II.

»Malo prežgodaj mi je prišla današnja katastrofa,« je godrnjal. »Nimam še vsega, kar bi bilo treba za primeren nastop. Pa vse bi še šlo, ko bi imel le popolno obleko.«

Razvezoval je svoje svežnje in razgrinjal na mizi vsakovrstna oblačila.

»Suknja je prav lepa in gospodski in tudi telovnik mi bo dobro pristojal, srajca je naravnost krasna, noben frazmon nima lepše. Čevlji, klobuk — vse, vse je dobro, samo hlače še nimam. Pasja dlaka, da me je nesreča pri mojih pripravah prehitela. Kaj naj storim. V meščanski obleki se vendar brez hlače ne morem prikazati na cesti!«

Toda Angelik ni bil mož nepotrebnega razmišljanja. Pogumno je vrgel meniško haljo od sebe in hitro oblekel meščansko obleko. Pristojala mu je sicer dobro, a vendar se je moral sam sebi smejati, ko je videl izpod suknje svoje debele kosmate noge.

»Nič ne de, čeden mož sem pa vendar in ko bom imel hlače in mi bo Špelica ostrigla kapucinski venec na glavi in mršavo brado, ga bom že pihnil, da bo veselje.«

Čez meščansko obleko je Angelik vrgel zopet svojo kapucinsko haljo in zavil čevlje, klobuk in razne druge stvari v culico.

Ko je bilo vse to opravljeno, je izmed stare šare potegnil velik lonec, v katerem je pod smetmi ležala mastna mesarska denarnica.

»Bodi pozdravljen ti moj zaklad! Štiristo goldinarjev! Vse darila za duše v vicah. Koliko sem se mučil in potil v spovednicah, predno so mi babnice znosile ta denar. Uboge duše v vicah, nikar mi ne zamerite, da si bom ta denar od vas izposodil in si z njim pomagal v novo življenje. Bom pa molil za vas, če bom imel kaj denarja.«

Spravil je denar in ključ, pregledal še enkrat vestno vso šaro na mizi, če ni morda kaj pozabil in jo razmetal po kleti. Prevrnil je tudi mizo in lestev in se pripravil za odhod. S culico in svečo v eni roki in s kuhinjskim nožem v drugi, se je sredi kleti razkorčal. V duhu so mu stopili pred oči vsi njegovi samostanski sobratje in kakor bi jih imel pred sabo je z gromkim glasom vzel od njih slovo.

»Zdaj pa adijo, vi moji sobratje, ki vas tako ljubim, da vam želim vse, kar je na svetu najslabšega. Bog naj vas nikdar ne blagoslovi. Rajše kot na vas, naj pade blagoslov na kapucinarske bolhe, ki so velike, kakor mlade miši in grizejo kakor rogači. Naj se te bolhe razplode in razmnože na milijone in naj vas nikdar ne zapuste. Zgaga naj vas dere noč in dan in božjast naj vas meče pri procesijah, da se boste prekucevali kakor bežeči zajci. In tercialkam naj pri spovedi iz ust smrdi, kakor iz podpostelnika hudičeve tašče in sveta Petka naj pošlje nad vašo črevesa tako zaprtijo, da je ne bo premagalo vse ribje olje tega sveta.«

Po tem slovesnem prokletju je Angelik zavihljal svoj kuhinjski nož, kakor balkanski junak svoj buzdovan, se moško zasukal, zavriskal na ves glas in odšel skozi temo v novo življenje.

III.

Pot skozi temo, po kateri je korakal pater Angelik v novo življenje, je bila ozka in obokana. Zgrajena je morala biti že v onih časih, ko so za klosterskimi zidovi živeli sami veseli ljudje; taki, ki so imeli prepričanje, da je najlepše tistim na svetu, ki brez dela lahko dobro živijo, a niso imeli denarja, da bi se po tem načelu ravnali. V tistih časih, ko so spreje-

mali v samostane skoro samo plemenske sinove in hčere in ko so v ženskih samostanih prirejali celo pojedine in plese.

Izza tistih časov je vodil iz kapucinskega samostana, podzemski hodnik v poslopje uršulinskega samostana. Morali so biti časi, ko je bil ta hodnik rabljen, toda zgodilo se je kdo ve po kakem slučaju in po kakih okoliščinah, da ga je naposled v kapucinskem samostanu poznal samo še pater Angelik.

Ko se je ta na svojem begu iz samostana plazil po tem hodniku v prijetni zavesti, da ga rabi zadnji-krat, se je nehoti spomnil one noči, ko je ob roki svojega pokojnega prijatelja, patra Tiburcija, prvič plaho in v strahu za svoje življenje korakal po ti poti. Tisti dan mu je bil sobrat in sotrpin Tiburcij zaupal največjo skrivnost svojega življenja, da namreč ljubi, da srčno ljubi, a da živi izvoljenka njegovega srca za klosterskimi zidovi. In povedal mu je tudi, da ima njegova izvoljenka prijatelji- co, mlado cvetočo nunico, ki je v klostru tako skrajno nesrečna, da bi celo kosmatega kapucina vzela za tolažnika svojih srčnih žalosti, samo da bi ji ne bilo obupati od neutешne- ga hrepenenja po življenjskih sladkostih.

(Dalje prihodnjik.)

komisijski ogled ugodno izvršil, predlaga, naj se to dovoljenje da, kar se sprejme.

Isti poročevalec poroča v imenu stavbnega odseka o županovem dopisu glede naprave pršne kopelji v c. kr. drž. obrtni šoli ter predlaga, naj se občini v to svrhu dovoli kredit 4820 K, delo pa izroči tvrdki Jan Stetka na Kral. Vinogradih. Predlog se je sprejel.

Nadalje poroča obč. svetnik g. Turk o županovem dopisu glede oddaje del za centralno kurjavo v novem šolskem posloppu na Prulah. Ker se je tozadevna enketa izrekla za centralno kurjavo, predlaga naj se delo izroči tvrdki Jan Stetka za svoto 17.000 K, odstevisi 5% popusta, katerega je dovolila tvrdka. Obč. svet soglašal s tem predlogom.

Na predlog obč. svetnika g. Röhla, ki poroča v imenu šol. odseka, se strinja obč. svet z vodstvom drž. popotnih pletarskih tečajev za osrednjo Kranjsko glede premembe naslova teh tečajev v naslov: Državne učne delavnice, ker le potem se mogoje izdajati učencem odhodna izpričevala.

Obč. svetnik g. Dimnik poroča o enketi glede ustanovitve poletnega zabavišča za ljudsko - šolsko mladino ter predlaga: 1. Mestnemu magistratu se naroča, naj stopi nemudoma s društvom »Sokol« v dogovor, da mu prepusti dirkališče za poletno dobo kot igrišče za ljudskošolsko mladino. 2. Če bi se pa to ne dalo izpeljati, naj obč. svet prepusti severno polovico onega travnika, kojega južno polovico je že sklenil prepustiti v bodoče kot igrišče I. in II. drž. gimnaziji. Predlog se brez debate sprejme.

Ker g. Knez ne more sprejeti delegatstva v izpraševalno komisijo trg. tečaja na mestnem dekliskem liceju, predlaga obč. svetnik g. Likozar, naj se na njegovo mesto izvoli g. Alojzij Lilleg. Tudi ta predlog je bil sprejet. Obč. svetnik g. Likozar predlaga naj se II. mestni deški šoli dovoli izvanredni prispevek 300 K za nabavo neobhodno potrebnih učil, trirazredni mestni šoli na Karolinski cesti izvanredni prispevek za učila v znesku 100 K, razventega se pa naj redna dotacija za samoučila zviša od sedanjih 42 K na 80 K. Oba predloga se sprejemata.

VII. točka dnevnega reda se odstavi, ker poročevalec ni navzoč.

Obč. svetnik dr. Triller poroča v imenu direktorija mestnega vodovoda o računskem sklepu in bilanci mestnega vodovoda za l. 1909. Pokritje je znašalo 183.858 K 18 v. potreščina pa 159.414 K 45 v. torej je prebitka 24.443 K 73 v. Računski sklep se na predlog poročevalca odobri.

Obč. svetnik g. Likozar poroča o računskem sklepu in bilanci mestne elektrarne za l. 1909. Dohodkov je bilo 341.033 K 57 v. dočim so bili proračunjeni na 333.250 K, prebitok znaša 4760 K 73 v. Na račun posojil se je plačalo 143.044 K 23 v. Račun rezerv znaša 312.179 K 67 v. Poraba toka je pa za ostala za proračunom. Proračunalo se je na 286.000 kron, uspeha je pa bilo 273.929 K 75 v. Končno predlaga, naj se računski sklep odobri, kar se zgodi.

Obč. svetnik g. dr. Tavčar predlaga pri slučajnostih, naj se dopis dež. predsednika, katerega je g. župan omenil začetkom seje, odstopi pravnemu odseku, ki naj v prihodnji seji poroča, ali naj se vloži pritožba temu Fermanu. Predlog se enoglasno sprejme.

Obč. svetnik g. Likozar vpraša g. župana, kdaj se napravi javno stranišče pri Karlovskem mostu. G. župan pravi, naj se počaka s to pravico, dokler ne bodo regulacijska dela v Gruberjevem kanalu končana.

Koncem seje pravi g. župan, da je današnja seja zadnja pred poletnimi počitnicami ter želi vsem obč. svetnikom okrepila v svežem zraku. Na to zaključil javno sejo. Potem se vrši tajna.

Policijske vesti.

Z zelenim vozom so včeraj pripeljali v magistratno špehovko nekega I. Z., ker si je bil podnevi kar na ulici postlal.

Da bude jasno.

Ko so se v nedeljo peljali skupščinarji iz Škofelje po Mestnem trgu, je padla z neke strehe opeka. Nekateri tujci so mislili, da je bila to kaka zlobnost. Resnici na ljubo moramo konstatovati, da se je takrat vihrajoča zastava zataknila v opeko ter jo pri vihranju vrgla na ulico. To je natančno videl očevidec, ki je hkrati tudi naš redni poročevalec.

Zopet kolo ukradeno.

Včeraj popoldne je bilo ukradeno v hiši I. nadstropja št. 7 v Dalmatinovi ulici ge. dr. Högljerjevi damsko kolo, vredno 255 K. Kolo je črno pleskano, ima rdeče držaje ter ima tovarniško številko 11415. Kolo je tvrdke »Waffenrad Steyer«.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Žalosten kavalir. Ta priimek pač smemo dati Francetu Srebotnjaku. Nedavno je Srebotnjak šel s svojim dekletom, Franciško Purkhartovo, iz nekega izleta domu na Glince. Na poti se jima je približal tuj človek in meni nič tebi nič se je spril nad Srebotnjakovega dekleta. Namesto da bi bil Srebotnjak storil kar mu je velevala njegova kavalirska dolžnost in branil napadenega dekleta, jo je pa kar odkuril hitrih krač, da bi ne bil še on tepen. Neznavec, ki ga doslej še ni bilo mogoče eruirati, je Franciško Purkhartovo pošteno pretepel; napadena je klicala na pomoč in kmalu se je približala orožniška patrulja, pod vodstvom Alojzija Adamiča, ter napadalec pregnala; zdaj šele je dobil Srebotnjak korajžo in se je vrnil. Dobil je pravzaprav še preveč korajže: mesto da bi bil orožnikom hvaležen, da so njegovega dekleta oprostil iz neprijetne situacije, jih je pa še zmerjal z ušivci — prav brez vsakega povoda. Žalostnemu kavalirju, ki ima o korajži popolnoma napačne pojme, je prisodil včeraj okrajni sodnik en dan zapor. Morada se mu bodo pojmi zdaj vendarle malo razbistrili.

Pijani razgrajč. Delavec France Kopač prav gotovo ni član družbe treznosti in zmrnosti. Najhujše je seveda to, da začne — kadar je pijan — razgrajati. Davi je prišel že precej vinjen v trgovino k Simončiču v Vodmatu in je zahteval žganja, pa ga ni dobil. Nato se je podal v gostilno, ki je v isti hiši, in je zahteval vina; pa tudi vina mu niso dali. To je pa Kopaču bilo preveč, začel je po svoji stari navadi razgrajati, in ker se ga gostilničar ni mogel drugače iznebiti, ga je polil z vodo. Mislil je pač, da mu bo s tem ohladil vročo njegovo kri. Pa se je zmotil. Kopača je sicer pregnal iz gostilne, zunaj pa je razgrajč pobral par kamnov in jih je zalučal v vežna vrata ter razdrobil veliko stekleno šipo. Pokoril se bo za svoje nasilstvo en teden v zaporu; povrh pa bo še enkrat na trdem ležal.

Hišna oskrbnica v nevarnosti. V Ljubljani je prav malo hiš, ki imajo svojega posebnega hišnika ali hišnico. V tem oziru so razmere veliko bolj idilične nego v Pragi ali na Dunaju, kjer hišniki in hišnice tvorijo posebno svojo tipično kasto. Semtertja se pa hišnik najde tudi v Ljubljani. Hiša gospe Zeschkove na Tržaški cesti ga ima, oziroma imela ga je v osebi čevljarskega mojstra Kalina. Dolgo ni bil tam, gospa Zeschkova ga je iz neznanega vzroka odslovila ter je najela hišnico Marijo Orehkovo. Ko je nekega večera hotela hišnica Orehkova zvečer zakleniti vežna vrata, je z velikim ogorčenjem in s še večjim strahom opazila, da so velika vežna vrata sneta. Ko bi ne bila o pravem času tega opazila, bi jo bila sneta vežna vrata gotovo ubila. In takoj se je lotila rešitve težavnega vprašanja; kdo je storil to veliko hudobijo. Uspeh njenega razmišljanja je bil, da je ovadila bivšega hišnika Kalina, češ da ji stregel po življenju. Ker pa Orehkova za to svojo smelo trditve ni imela nobenih dokazov in ker se je tudi dokazalo, da so vrata tako težka, da jih en sam človek sploh ne more sneti, je sodnik Kalina oprostil. — Problem o snetih hišnih vratih v Zeschkovi hiši ostane torej nerazrešen.

Razne stvari.

*** Na električnem stolu.** Te dni bi bil moral biti v Trentonu v New Jerseyu v Ameriki usmrčen Artur Rose, ki je bil radi umora svoje žene obsojen na smrt potom elektrike. Bilo je že vse pripravljeno; Rosejeva glava je bila že v električnem ckviru in uradnik je že držal za električni gumb. V tem trenutku pridirja ves zasopljen Rosejev zagovornik z guvernerjevim odlokom, da se ima usmrčenje sistirati. Vseh navzočih se polasti veliko vznemirjenje, samo Rose ostane smrtno blede popolnoma miren na svojem sedežu. Kmalu pa se vzdrami ter jezno zakliče svojemu zagovorniku: »Zakaj ste to storili? Videl bi rad, da bi bilo že končano, kajti umreti bom itak moral.« Pri novi obravnavi se bo odločilo o usodi morilca svoje žene.

*** Amerikanske dijakinje kot natakariice.** Med ameriškim in evropskim dijakom je velikanski razloček. Velika večina ameriških dijakov si mora sama preskrbeti sredstva za študiranje. Pa tudi oni, katerih starši so dobro podprti s posvetnim blagom, navadno stopijo v kako pisarno. Na glasoviti univerzi Jale so pa pred leti dijakinje ustanovile agenturo za samopomoč. Sprva je agentura preskrbljevala slušateljem med počitnicami samo poučevanje po hišah, zdaj jim preskrbuje največ službe natakariice. Službujejo seveda samo po boljših hotelih in ne po kakih beznicah. Hotelirji se z visokoškolskimi natakariicami zelo pohvalijo, ker jim privabijo v hotele mnogo gostov, zlasti tujcev. Agentura izkazuje na zaslužku zadnja dva semestra 580.000 mark.

*** Samomor bankirja.** Bankir Thalmessinger iz Wilmersdorfa pri Berlinu se je skupno s svojo ženo v nekem hamburškem hotelu umoril. Kakor se govori, ni mogel plačati borznih diferenc v znesku 400.000 mark.

*** Revolverski žurnalisti na Francoskem.** Pri preiskavi zoper Dueza, znanega goljufivega likvidatorja, se je izkazalo, da je moral 150.000 frankov plačati revolverskim žurnalistom, ki so zvedeli za njegove tatvine. Samo eden je dobil 115.000 frankov.

*** Kolodvorski restavrater umorjen.** V Gruliehu na Češkem je nek potujoči rokodelski pomočnik umoril kolodvorskega restavraterja Sovro, ko je ta že zaprl restavraterijo. Na to je oropal blagajno ter ušel čez prusko mejo, kjer so ga prijeli.

Razvoj in delovanje

„Zagorskega Sokola“.

(Povodom dvajsetletnice in otvoritve Sokolskega doma.)

Dne 17. julija t. l. praznuje »Zagorski Sokol« 20letnico svojega obstanka, združeno z otvoritvijo »Sokolskega doma«. Ker bo ta dan, katerega bo Zagorje lahko zapisalo z zlatimi črkami v knjigi zagorske kronike, se nam zdi potrebno, da podamo malo sliko Zagorja pred letom 1890, o ustanovitvi Sokola, o njegovem delovanju in napredku v času 20 trupolnih let.

Lepa Zagorska dolina spala je pred 20 leti trdno spanje na gospodarskem, kakor tudi na političnem polju. Nikakega zanimanja za napredek in probujo našega naroda. Vesoljni glavar je bil nemški kapital, rudnik, in kar so sklenili visoki gospodje, pri tem je tudi ostalo. Občinski zastop je bil popolnoma v nemških rokah. Vse, kamorkoli se je ozrlo človeško oko, povsod so bili znaki, da trpi narod v lepi Zagorski dolini pod jarmom robstva strašne muke, bodisi v gospodarskem, to je gmoetnem oziru, kakor tudi v duševnem razvoju. Ni je bilo sile, katera bi omajala tla temu sovragu, našemu tlačitelju. Leta 1848. je bila pač odpravljena tlaka in desetina, ali menda samo v državnem zakonu. Graščaka sicer ni bilo pri nas, kateri bi pobiral desetino, na njega mesto pa je stopila črna garda, ki je izsesavala naše ljudstvo. Delavski sloji so

bili v tako mučnem položaju, da so začeli sami dvigati pesti brez vsakega vodstva, brez vsake organizacije. Bilo je leta 1889., ko je prišlo do prvega punta v naši Zagorski dolini, do energičnega koraka delavca proti kapitalistu. Krivice, katere so se splošno godile našemu ljudstvu, so bile tako vnebovpijoče, nezavednost narodova tako velika, da je bil skrajni čas, storiti odločilen korak. Kupa krivde je bila tako prenapolnjena, da so začele kapati solze trpinov in narodne nezavednosti na zagorska tla, iz koje vsake je vzklikl potem blisk in grom, obrnjen proti našemu sovragu. Kakor je pred več kot 2000 leti zdihoval ves izraelski narod po odrešeniku, tako je zdihovalo naše ljudstvo po mozh, kateri stro sovrane verige za vedno.

In ti mozhje so prišli. Brez se-stanka, brez oklica so se zbrali nekega lepega jesenskega dne v gostilni gosp. Matije Medveda narodno čuteči mozhje. Medved sam, Milač, Mrak, Zimmermann, Strajner in drugi, izmed katerih nekatere že danes krije črna gruda, z idejo, ustanoviti v Zagorju v narodno probujo društvo, katero naj napravi iz Zagorja zavedno slovensko dolino. Izbrali so si sokolsko društvo. Že nekaj časa preje se je govorilo o tej prevzvišni ideji po Zagorju in okolici; ljudem se je dopovedovalo in pojasnjevalo o pomenu »Sokola« za narodno obrambo. Nevtrudljivi boritelj je bil pač tudi tedanji župnik v Št. Lampertu, gospod Anton Berec. Seveda je samo obsebi umevno, da njega tisti večer ni manjkalo pri prvem sestanku. Pri tem sestanku je bil torej položen prvi temeljni kamen »Zagorskega Sokola« in z njim ves narodni preobrat. Iz tedaj navzočih se je konstituiral pripravljalni odbor, kateri je sestavil tozadevna pravila, poskrbel potrebno za telovadnico in druge podrobnosti. V mesecu januariju leta 1890. so bila pravila predložena deželni vladi, katera je pripravljalni odbor 13. marca 1890 dobil vrnjena in potrjena.

Dne 20. aprila 1890. je sklical pripravljalni odbor prvi, to je ustanovni občni zbor zagorsk. »Sokola«, kot šestega sokolskega društva na Slovenskem. To je bil torej tisti dan, dan manifestacije v Zagorju, ko se je prebudila slovenska misel v naši dolini. Ker je bil ta dan v Zagorju nekaj izvanrednega, je bila pri obnem zboru velikanska udeležba. Po pozdravnem nagovoru je načelnik pripravljalnega odbora pojasnil, zakaj ustanove »Sokola«, kak namen ima ta, slikal je žalostne razmere v Zagorju, ter tudi tako koraka naš rod sleherni trenotek k narodnemu poginu. Njegove besede so padale na rodovitna tla. Priglasili so se takoj 103 člani, velikansko število, katero dovolj dokazuje, kako zelo si je želelo ljudstvo ostreiti se tujega jarma in robstva. Da pa je ta narodna manifestacija dosegla tak vrhunec, pripomogla sta brat Dragotin Hribar, kot zastopnik starostne ljubljanske »Sokola«, in res narodni duhovnik Anton Brce. Pri nagovoru Hribarjevem porosilo se je marsikatero oko in tudi marsikateri je tedaj sveto prisegel sam pri sebi, da ostane neustrašen in neizpros v boju za našo sveto stvar, neizpros v boju za dom in za rod.

(Dalje prihodnjic.)

Za kratek čas.

— Lepa žena je podobna gledališki igri. K premieri sili vse...

— Da, da, in pozneje pride čas, ko nihče še prostih vstopnic več ne mara.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 4. julija 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910.	za 50 kg	9.09
Rž za oktober 1910	za 50 kg	6.79
Koruza za julij 1910	za 50 kg	5.41
Oves za oktober 1910	za 50 kg	7.26

E f e k t i v.

Prijazneje.

Borzna poročila.

Ljubljanska
„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 4. julija 1910.

Menjalni papirji.	Denarni	Blagovni
4% majeva renta	94.20	94.40
4.2% srebrna renta	97.85	98.05
4% avstr. krona renta	94.15	94.35
4% ogr.	92.25	92.45
4% kranjsko deželno posojilo	96.50	—
4% k. o. češke dež. banke	94.40	95.40
Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/2	474.—	486.—
„ 1864	324.—	330.—
„ tiske	312.50	324.50
„ zemeljske I. izdaje	295.50	301.50
„ II.	276.—	286.—
„ ogrske hipotečne	246.25	252.25
„ dun. komunalne	530.—	540.—
„ avstr. kreditne	535.—	542.—
„ ljubljanske	80.—	84.—
„ avstr. rdeč. križa	64.—	68.—
„ ogr.	38.50	42.50
„ bazilika	28.60	32.60
„ turške	258.50	259.50
Delnice.		
Ljubljanske kreditne banke	446.—	448.50
Avstr. kreditnega zavoda	668.—	669.—
Dunajske bančne družbe	542.—	543.—
Južne železnice	106.75	107.75
Državne železnice	742.75	743.75
Alpine-Montan	742.75	743.75
Češke sladkorne družbe	231.—	233.—
Živnostenske banke	261.—	262.—
Valute.		
Cekini	11.38	11.42
Marke	117.42	117.62
Franki	95.20	95.35
Lire	94.80	95.10
Rublji	253.25	254.25

komptoarist

zmožen knjigovodstva in trgovske korespondence v slovenskem, hrvaškem in nemškem jeziku. Strojepisja zmožni imajo prednost. Ozira se le na ponudnike z daljšo prakso.
Ponudbe naj se pošilja pod „manufaktura“ na upravn. »Slov. Naroda«

Proda se stavbišče

v izmeri približno 100 kvadratnih sežnjev v bližini drž. kolodvora. Izve se: **Spodnja Šiška, Žibertova ul. 144.**

Tvrška Franc Ksav. Souvan
javlja žalostno vest, da je njen dolgoletni sotrudnik in drag prijatelj, gospod
Milan Pelan
blagajnik
preminul. 21
V Ljubljani, dne 5. julija 1910.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite
kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.
Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — **Ravnotam menjalnice:** zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — **Eskomptira** trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugni pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavica:
K 5.000.000.—

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni zaklad:
K 450.000.—

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska

LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven **rezervnega zaklada** še mestna občina ljubljanska z vsem **premoženjem in z vso svojo močjo**. Izguba vložnega denarja je **nemogoča**, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, **izključena vsaka spekulacija** z vloženim denarjem. Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/4% brez odbitka; nevzdignjene obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posola na zemljišča po 5% obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične **domače hranilnike**, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa **kreditno društvo**.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi
je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamči za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“
Banka „SLAVIJA“
Banka „SLAVIJA“
Banka „SLAVIJA“
Banka „SLAVIJA“
Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja. razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom. razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom. je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo. gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom. stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banko „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi močmi gesla: »Svoji k svojim!«

Osamosvojimo se na narodno - gospodarskem polju!

Ne podcenjujmo se! Bodimo odločni, mlačnost, obzirnost in nedoslednost, ki se čim huje nad nami maščujejo, morajo izginiti. Osvobodimo se tujega jarma!

